

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 24. večičiga travna 1848.

List 21.

Presvitlimu našimu Cesarju
milimu očetu

FERDINANDU PERVIMU. *)

Na posipu mest sovražnih
Slavno Davorske je péti,
Ter z močjó orožij važnih
Tuje zemlje preotéti.

Alj deržav véz zvézan s silo
Na kak tanjki visi niti!
Saj je za svobodo milo
Vsak pripravljen kri preliti.

Le prestol, nad ktérim mira
In ljubézni véneec dragi
Lesketá, od kódarj zvirá
Vsi deržavi stan rés blagi;

Ta prestol je stanoviten
In na sivi zidan skali,
Ta stoji nepredobiten
Prot sovražnikov navalí.

In med tém slovi prestoli
Orel Avstrije dvoglavni;
Kjé vladár je milji, bóljji?
Vérnost Avstrii bod' slavni!

Kar Habsburški preddedovi
Si pravično pridobili,
To mogóčni njih sinovi
So z ljubéznijo ohranili.

Če Rudolfovičev děla
Berés, našel bóš pravične,
Vidil — de minulost vzéla
Ni ljubézni nam resnične.

Ferdinand, vnuk Carov silnih,
Poln ljubézni nam kraljuje,
Ter dobrót nam neštevilnih
Védno z milostjo daruje.

Domoródna de Modrica
Miljši poje pésmi krasne.
De domača govorica
V lastnim kraji ti ne vgasne;

To, Slovénija premila
To in dobróte neštevilne
So Njegovih rók darila:
Hvale Mu tedaj obilne!

Prédniki so Mu slovéli
Tud, bijóč' pravične bóje;
Ferdinandu pa ti děli
O mir, véneec slave svoje!

Vsemogóčni Oče mili!
Ti z modróstjo Ga obdari,
Ti podaj pomóč Mu v sili,
De mogóčno gospodari.

Naj živi še léta mnóge
Ferdinand naródam k sréči!
Naj Mu iz podlóžnih slóge
Móč izvira védno véči!

Ako bi pa zadonéti
Vtégnil bojni róg, in sine
Vérne vabil na-se vzéti
Brambo kralja, domovine:

Takrat bi Slovénec tudi
Ne kerví mudil preliti,
Ne mudil bi s silo, s trudi
Cara, dóm osvoboditi.

A. Pirnat.

Kakošne poslance bomo za Dunaj volili?

26. dan prihodnjiga mesca (rožniga cveta) se bo začel veliki deržavni zbor na Dunaji, od kteriga ste že slišali; za ta zbor bomo mogli ob kratkim poslance voliti po vodilih, ktere se nam bojo na znanje dale.

Iz vsih cesarskih deželá bojo poslanci vkup prišli in se bojo na Dunaji združeni posvetovali zastran vsiga, kar bo naše prihodnje postave, davke i. t. d. zadevalo.

Kako se moramo pri volitvi poslancev obnašati, nas bo podučila volitna postava, ktera nam bo posebej ozna-

njena. Od téga tedaj ne bom govoril, ampak pomeniti se hočem malo z vami, kakošne možé de bi bilo dobro, za Dunaj izvoliti.

Pri volitvi poslancev v Frankfort na Némško so bile voljivcam v nekterih krajih iména tistih gospodov oznanjene, kteri so bili od nekiga zbora v Ljubljani za to poslanstvo nasvetovani. Vsi so bili gospóškiga stanú. „Kaj — so rekli nekteri kmetje — kaj se bojo ti gospodje za nas potegováli? kaj vedó gospodje od naših težav? Le kmete, pa kake práv raztergane, suhe in lačne kmete moramo vùn poslati, de jih bojo vidili, kako de jim gré! Iz teh naj se gospoda prepriča, kakošin de je kmet.“ —

*) Sedemnajsti dan tega mesca proti véčeru so naš presvitli Cesar s Cesarico, s svojim bratom Franc Korlnam in njegovimi sinovi, brez de bi bili ministram kaj povedali, nanagloma Dunaj zapustili, in tako ne samo Dunaj, ampak vse Avstrijske dežele v velik-strah in žalost pripravili. Za našiga Cesarja kri in življenje! je edini glas zvestih Avstrijskih podložnikov. Cesar nas ne smejo zapustiti, kaj bi bilo po tem z nami? — Dunajčanje so poslali neutegama imenitne gospode za Njimi, jih prosit, de naj se zopet nazaj vernejo kot mili Oče k Svojim zvestim otrokam, kterim naj, kér spoznajo svoje pregreške, milostljivo prizanesó. — Z žalostjo oznanimo, de do današnjiga dneva presvitli Cesar še niso nazaj na Danaj prišli. — Berž ko smo v Ljubljani žalostno novico zvedili, de se Cesar Dunaj zapustili, so Krajski deželni stanovi in Ljubljansko mesto v imenu cele dežele milimu Cesarju pismo nepremakljive zvestobe poslali. Vredništvo.